

ה"ת 30192/08/21 - משטרת ימ"ר צפון ואח'... נגד כהן אהרון עבודות עפר ופיתוח בע"מ 2. עוז כיוון חדש בע"מ 3. מיטב יזמות תיירות ונו ואח'...

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 30192-08-21 כהן אהרון עבודות עפר ופיתוח בע"מ ואח' נ' משטרת ימ"ר צפון
ה"ת 55322-11-21

בפני כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי

משטרת ימ"ר צפון

מבקשת

נגד

משיבים

1. כהן אהרון עבודות עפר ופיתוח בע"מ 2. עוז כיוון
חדש בע"מ 3. מיטב יזמות תיירות ונופש בע"מ 4. חב'
מיטב שמנים ודקלים בע"מ 5. אהרון כהן 6. אסף כהן
7. ראובן כהן 8. עמית כהן 9. רזקאללה מטר 10.
אחמד מטר רמבו 11. חודיפא טרביה 12. חב' פטרול
מטר בע"מ 13. מוחמד ריאן 14. קלאסיק-יבוא ושיווק
אבזרי רכב בע"מ 15. ריאן לפינוי פסולת ואשפה בע"מ
16. אדהם גבן 17. סימון מועדי 18. שאהר עדוי

החלטה

בפני בקשה להארכת תוקף תפוסים, אשר הוגשה על ידי משטרת ימ"ר צפון (להלן: "המבקשת") כנגד 18 משיבים.

במסגרת תיק זה דנתי בעבר במספר בקשות שהוגשו מטעם הצדדים, הן בקשות המשטרה להארכת תוקף תפוסים והן בקשות מטעם המשיבים לשחרור תפוסים מסוימים. ראה בעניין זה החלטה מיום 16/11/21, החלטה מיום 3/2/22, החלטה מיום 21/3/22 בתיק 55322-11-21, אשר אוחד עם תיק זה, והחלטה מיום 15/7/22.

הבקשה הועברה לתגובת המשיבים.

משיבים 1-8, משיבים 13-15 וכן משיב 18 הגישו תגובה לבקשה.

ביום 30/1/23 התקיים בפני דיון בבקשה, בנוכחות נציגי המבקשת, באי כוח המשיבים 1-8, ו-13-15 וכן נציגים מטעמם. משיב 18 או מי מטעמו, לא התייצב לדיון.

שאר המשיבים לא הגישו תגובה ולא התייצבו לדיון שנקבע, על אף שהבקשה וההחלטה אודות מועד הדיון נמסרו להם כדיון.

טענות הצדדים בתמצית

1. המבקשת שבה וטענה, כי מדובר בחקירה העוסקת בהפצת תערובות שמנים וחומרי בעירה ומכירתם במרמה כסולר ללקוחות שונים וזאת תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות, כאשר היקף עבירות המרמה נאמד במאות מיליוני שקלים לאורך שנים.
2. נטען כי החקירה מורכבת, מסועפת, דינאמית ומתפתחת, והיא כוללת חומר רב ביותר הכולל עשרות ארגזים. נטען, כי מאז המעבר לחקירה גלויה עובה חומר החקירה ונאספו ראיות רבות אשר חיזקו את החשדות כנגד החשודים בשלל עבירות, שעיקרן: עבירות על איסור הלבנת הון, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות זיוף, עבירות על פקודת מס הכנסה ועוד. כמו כן, נתפס רכוש של החשודים, כמפורט בטבלה אשר צורפה לבקשה והוא כולל, בין היתר, חשבוניות בנק, רכבים, נכסי מקרקעין, וזאת לצורך תפיסת ראיות וחילוט עתידי.
3. במעמד הדיון, הוגש לעיוני דוח סודי עדכני, בו פורטו עדויות עיקריות בתיק החקירה, לרבות עדויות אשר נגבו במהלך החודשים האחרונים מאז מתן החלטה קודמת. במסגרת הדוח פורטו אף התפתחויות שעלו במהלך החקירה המחזקות את החשדות כנגד החשודים תוך שצוין כי מחומר החקירה עולה כי למרות החקירה, החשודים ממשיכים לבצע עבירות ומתנהלים בחוסר תום לב.
4. בהינתן האמור, ביקשה המשטרה להאריך תוקף התפוסים למשך 180 ימים נוספים, תוך שהוטעם, כי לאחרונה הועבר לפרקליטות חומר חקירה הכולל קלסרים ובהם עדויות החשודים והמעורבים בחקירה לצורך עיון ראשוני, ולא מן הנמנע כי בזמן הקרוב תתקבל מהפרקליטות בקשה לביצוע השלמות חקירה.

טענות המשיבים בתמצית

5. לטענת המשיבים, אין להיעתר לבקשת המשטרה להארכה נוספת של תוקף התפוסים. זאת, בהעדר פירוט סוג העבירות והיקפן הספציפי ביחס לכל אחד מן המשיבים; נוכח הזמן הרב שחלף ממועד תחילת החקירה הגלויה; ובשל הפגיעה המתמשכת בקניינם של המשיבים והפגיעה בזכויות יסוד. עוד הודגש הצורך בעריכת איזון בין האינטרסים השונים והתערבותו של בית המשפט, במיוחד בעת הזו, נוכח התמשכות החקירה והזמן הרב שחלף ממועד התפיסה בראי הנזקים הנגרמים למשיבים.
6. המשיבים 1-8 הוסיפו, כי אי שחרור כספים לצרכי תשלום מסים שוטפים יביא לקריסתם הכלכלית, וכי הדבר אינו מידתי אף נוכח התמשכות החקירה והפגיעה בקניינם. נטען עוד, כי תפיסת הרכבים מקשה על התנהלותם

השוטפת, למרות שאלה שוחררו לידיהם בתנאים, וזאת משלא ניתן לבטחם.

7. המשיבים 13-15 הוסיפו, כי הם אינם החשודים העיקריים בפרשה, אלא לקוחות של החשודים העיקריים, ומשכך הם אינם מצויים באותו מדרג, הן בהתייחס לעבירות המיוחסות להם ולהיקפן, והן בהתייחס לשווי התפוסים. עוד צוין, כי על אף שחלק ניכר מן התפוסים הם נכסי מקרקעין התפוסים ברישום, תפיסתם מכבידה על המשיבים. הוטעם עוד, כי לכל הפחות יש להורות על שחרור המקרקעין הידועים כחלקה 61 בגוש 11073, משאלה נמכרו לצד ג' עוד טרם החקירה. בנוסף נטען, כי מיום שחרורו של המשיב 1 הוא לא זומן לחקירה נוספת, על המשתמע מכך.

8. המשיב 18, אשר לא התייצב לדיון, טען בתגובתו, בתמצית, כי הוא איננו חשוד עיקרי בפרשה כשחלקו בביצוע העבירות קטן ביותר; כי הכספים התפוסים מקורם בפדיון שוטף מעסק תחנת הדלק שבבעלותו; כאשר המשיב לא זומן לחקירה מאז נחקר בתחילת הפרשה לפני זמן רב ולפיכך, באיזון הראוי יש מקום לשחרר את כספיו התפוסים בסך של 500,000 ₪.

דין והכרעה

9. **סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון** מסמיך את בית המשפט להורות במקרה בו נאשם הורשע, לפי סעיף 3 או 4 לחוק זה - על חילוט רכוש, בשווי הרכוש שנעברה בו עבירה, ששימש לביצועה או איפשר אותה, וכן בשווי רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצועה, או שיועד לשם כך. מטרתו של החילוט הינה לוודא כי חוטא לא יצא נשכר.

10. סמכות התפיסה בטרם הגשת כתב אישום נדונה והוכרעה בפסיקה, כאשר **סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון**, קובע כי סמכויות החיפוש והתפיסה לפי הפסד"פ, יחולו, בשינויים המחויבים, גם לעניין רכוש אשר ביחס אליו ניתן לתת צו חילוט. בעניין זה ראו אף סעיפים 32 ו-39 לפסד"פ. כאשר נתונה בידי בית המשפט הסמכות לחלט רכוש, תוקנה גם סמכות העזר לתפוס את הרכוש ולהחזיקו עד להחלטה מה יעלה בגורלו. ראו רע"פ 6709/15 **דנה שרתי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל** (21.1.16).

11. בענייננו, תפסה המשטרה כספים ורכוש של המשיבים, בין היתר, לשם הבטחת חילוט עתידי, אם וכאשר יורשעו המשיבים. אין חולק, כי תפיסת נכסים לצורך חילוט עתידי כרוכה בפגיעה בזכות בעל הקניין, ואולם כנגדה עומד אינטרס הציבור ומתחייב איזון הולם ביניהם.

12. בכל שלב, על בית המשפט לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים, כולם או חלקם, הן בבחינת סיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם למשיבים וחלופות תפיסה אפשריות. באיזונים שעורך בית המשפט יש להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת להיפרע מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת למשיבים, אשר בשלב זה הם בגדר

חשודים בלבד, והחקירה בעניינם עדיין מתנהלת.

13. לאחר שעיינתי בדוח הסודי המעודכן שהוצג לי בדיון, התרשמתי כי קיים חשד סביר לבצוע עבירות מקור בהיקף גדול, של יותר מ-500,000,000 ש"ח, כנגד המשיבים, וכי החשדות כנגד המשיבים התחזקו מאז תחילת החקירה.

14. מטרת תפיסת הרכוש היא כאמור, אף לשם חילוט עתידי, כאשר שווי התפוסים קטן משמעותית משווי העבירות המיוחסות לחשודים, ומהווה **פחות מ-5%** משווי העבירות, כפי שאף פורט בדיון שהתקיים ובדוח הסודי.

15. מצאתי כי החקירה מתפתחת ומתקדמת וכי בוצעו פעולות חקירה רבות ומהותיות, וזאת אף במהלך החודשים שחלפו ממועד מתן ההחלטות הקודמות שניתנו, במסגרתן הוארך תוקף החזקת התפוסים עד לאחרונה.

16. מן הדוח הסודי המעודכן, עולה כי בחודשים האחרונים בוצעו פעולות חקירה מהותיות, אשר יש בהן כדי לחזק את החשדות כנגד המשיבים. כמו כן, לאחרונה הועבר חומר החקירה לעיון הפרקליטות.

17. את הטענות בכל הנוגע לאי זימונם של חלק מן המשיבים לחקירה נוספת, על המשתמע מכך - מצאתי לדחות. כפי שציינתי בהחלטות קודמות, חקירות המתמקדות בעבירות רמייה ועבירות כלכליות, מעצם טיבן וטבען כרוכות בפעולות חקירה שונות ומגוונות הנוגעות למסמכים רבים, תוצרי מחשב, פלאפונים ועוד, ואינן מתמקדות אך בחקירת עדים וחשודים. לפיכך, לא ניתן להסיק מאי זימונו של משיב מסוים לחקירה נוספת בשלב זה, כי החקירה אינה מתקדמת בקצב משביע רצון.

18. שקלתי את טענות המשיבים, לרבות ההכבדה הנגרמת להם ולפעילותם העסקית, נוכח תפיסת הרכוש, הצורך בתשלום מיסים, אשראי ועוד, וזאת בהינתן משכה של החקירה. עם זאת, אין באמור כדי לאיין את העבירות המיוחסות להם והצורך בהמשך תפיסת הרכוש, בין היתר לשם אפשרות לחילוט עתידי, רכוש הנאמד כאמור בסכומים נמוכים ביחס לשווי העבירות המיוחסות להם.

19. בהתייחס ל**טענות המשיבים 1-8** בכל הנוגע לשחרור הכספים התפוסים, או חלקם, לשם תשלומי מיסים - אני מוצאת לדחות.

20. בפרשת סיטבון נקבע כי יש לתת מעמד בכורה לאינטרס הציבורי, של אפשרות לחילוט עתידי על פני העדפת צד שלישי אשר איננו מחזיק בזכות קניינית או מעין קניינית ברכוש וזאת אף אם מדובר בצד תם לב. במילים אחרות, נקבע כי אין באפשרותם של חשודים לפרוע חובות מתוך הכספים התפוסים, עת הרכוש התפוס נתפש רעיונית כשייך לציבור מעצם זיקתו למעשה העבירה. ראו בש"פ 6817/17 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31/10/07), עמ' 43 ס' 47 ואילך.

21. במקרה דנן, מצאתי כי לא יהיה זה מוצדק לעשות שימוש בכספים שנועדו לחילוט, באמצעות העברתם לרשויות המס. אף אם המשיבים מחויבים לעמוד בתשלומי המסים - אינני מוצאת כי כספים אלו צריכים להיגרע מחלקו של הציבור ומקופת החילוט. יתירה מכך, המשיבים לא הראו מדוע תשלום המסים צריך להתבצע מתוך הכספים התפוסים דווקא ולא באמצעות אפיק כספי אחר. בשולי הדברים אעיר, כי אף לא ניתן להסתפק באישור רואה החשבון שהוגש, אשר כותרתו "תשלומי מס צפויים" המסתמך לכאורה על רווחים צפויים.
22. הדברים אמורים במיוחד, עת היקף החשדות המיוחסים למשיבים גבוה ביותר ובהתאם אף סכום החילוט העתידי אשר עשוי להתבקש, זאת לעומת שווי הרכוש אשר נתפס; ובהינתן התנהלות המשיבים במהלך החקירה כפי שעלה מן הדוח הסודי.
23. אף את **טענות המשיבים 13-15** לא ניתן לקבל. בשלב זה, לא ניתן לערוך הבחנה בינם לבין המשיבים הנוספים. כמו כן, אף אם חלקם בפרשה שונה מחלקם של החשודים העיקריים, ואינני קובעת מסמרות בעניין זה, היקף העבירות המיוחסות להם גבוה, ובכל מקרה הוא גבוה משמעותית משווי רכושם התפוס.
24. כאמור, עיקר התפוסים בעניינם של המשיבים 13-15, הם נכסי מקרקעין, כאשר התפיסה בוצעה ברישום. בהתייחס לטענה כי חלקה מסוימת (חלקה 61 גוש 11073) נמכרה לצד שלישי טרם החקירה, ועל כן יש לשחררה, הרי שזו הועלתה אך בדיון ולא נתמכה בכל אסמכתא. בהקשר זה, עומדת למשיבים האפשרות לפנות בבקשה מסודרת למבקשת בצרף כלל המסמכים הרלוונטיים לבחינת הנטען.
25. נתתי דעתי אף לטענות המשיב 18 בתגובתו ביחס לחלקו בפרשה, הקטן ביחס לחלקם של המשיבים העיקריים; לעובדה כי הכספים התפוסים מקורם בכספי פדיון תחנת הדלק שבבעלותו; והתמשכות החקירה. ואולם, כפי שציינתי בעבר, גם אם חלקו של משיב זה בפרשה אינו עיקרי, אין להקל ראש במיוחס לו. היקף העבירות המיוחסות למשיב אינו נמוך והוא אף גבוה משמעותית משווי רכושו שנתפס.
26. במכלול הנסיבות, ולאחר שבחנתי את האינטרס הציבורי לעומת הפגיעה בזכויות המשיבים, אני סבורה כי האינטרס הציבורי גובר ודין בקשת המשטרה להתקבל.
27. הדברים אמורים אף נוכח נסיבות העניין, כשעולה כאמור מן הדוח הסודי והחומר שהוגש בדיונים הקודמים, כי החשדות כנגד המשיבים התחזקו במהלך החקירה וכי נדמה כי המשיבים אף ממשיכים בביצוע עבירות חרף החקירה, על המשתמע מכך.

סיכום

28. מכל האמור, באיזון הראוי בין האינטרס הציבורי אל מול זכויות המשיבים תוך שקילת הנזק שעלול להיגרם להם

כתוצאה מהמשך התפיסה - אני נעתרת לבקשת המשטרה. על פניו, היקף הרכוש התפוס נופל משמעותית משווי העבירות והיקפן, כשממועד תפיסת הרכוש לא חלף פרק זמן בלתי סביר, בראי היקף החקירה והתקדמותה, כמות החשודים והמעורבים, הראיות שנאספו עד כה ואף התנהלות המשיבים במהלך החקירה.

29. באשר לתקופת התפיסה המבוקשת - לאור הדוח הסודי, היקף החומר שנאסף והצהרת נציג המשטרה בדיון בפני, דומה שתידרש לפרקליטות תקופה נוספת לשם בדיקת ובחינת מכלול הנתונים. לאור האמור, אני מוצאת כי תקופת ההארכה המבוקשת מידתית, ומורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים, למשך 180 ימים מהיום.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.